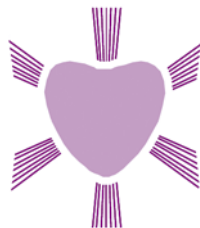


SRDÍČKO

ročník XX.
18. 12. 2016 **6**



TEMNOTA NEVYHRAJE!



Pěkné a radostně napínavé adventní dny. Do duší živých bytostí je vložena touha a očekávání. Nikdy bych nevěřil, že i ryby se radují z příchodu svých „páníčků“. Z dálky jsem viděl, jak se radostně ve svém rybníčku šplouchaly, když k nim přišel jejich člověk. Jak jsem byl ale překvapen, že když jsem se přiblížil já, rozprchly se. Jaká je naše touha po setkání s lidmi v naší rodině? Jaká je touha po setkání s Bohem? Celý advent by v nás měly touhy a nedočkavosti po setkání s Bohem v narozeném Jezulátku narůstat. Bůh touží zehnat vašim rodinám, chce uzdravit, co je nemocné, chce, abyste mohli prožívat jeho přítomnost

uprostřed svých rodin v setkání, v lásce s ostatními. Je čas prosit Boha o dar největší, o porozumění a odvahu znovu začít tam, kde se zdá být všechno ztracené.

Na mnoha místech a již mnoho let se mnoho lidí spojuje v modlitbě v určený čas. Nezáleží kde kdo je, ale úderem 21.00 hod. se v kapsách mnohých lidí rozezvучí mobil, který upozorňuje, že je čas modlitby za rodiny ve farnosti, za všechny, kteří jsou zrovna modlitbou spojeni, i za město do kterého patří. Pokud si i vy budete chtít nastavit upozornění na mobilním telefonu a chcete se zapojit, pomodlete se: „Otče náš“ a „Sláva Otci...“ Lze to téměř kdekoliv.

V některých rodinách je zvykem, že při modlitbě před štědrovečerní večeří prosí jeden druhého o odpuštění. Možná to chce odvahu, ale věřím, že tudy vede cesta ke svítání. Přeji vám, aby setkání na Štědrý večer bylo ve vaší rodině novým začátkem a radostí. Pamatujme i na ty osamělé a bratra či sestru naplněné hořkostí. Ať vám dobrotivý Bůh vaše slzy v radost promění.

Br. Filip, OFM



„Narodil se Kristus Pán, veselme se...“

**Nám.
Nám se narodil.**

„Radujme se!“

Požehnané Vánoce i celý příští rok přeje

+ Vojtěch Cikrle

Vojtěch Cikrle
biskup brněnský

Brno, Vánoce 2016

KDE JE TVOJE SRDCE

V tom venkovském kostelíku bylo hodně plno. Byla jsem ráda, že jsem našla místo v koutku, kde snad nikomu nezaberu to „jeho“ místo. Kněz, za kterým jsme přijeli na návštěvu, kázal o Božím milosrdenství. O tom se poslouchá rádo a lehce. Horší je, když se z kazatelny ozvou slova o tom, že také my máme být milosrdní. Začneme se sami před sebou omlouvat (nebo vymlouvat), že toho máme moc, že jsme tak důležité až z toho padáme na ústa, a vůbec, co to je za nápad starat se o nejchudší, beztak si za to mohou sami, ať to dělá někdo jiný atd. Anebo si opravdu vyhrneme rukávy a začneme páchat (všímáte si podobnosti se slovem zapáchat?) dobré skutky hlava nehlava, padni komu padni.

A mnozí křesťané tráví svoje životy snahou zvládat projekty, plnit povinnosti... a nic z toho je nepřiblíží Bohu ani o píd'. Nikdy nepoznají Boha důvěrně, od srdce k srdci. A totéž jsme udělali se svým vztahem k Bohu. Jak říká sv. Matouš (7,22): „Mnozí mi řeknou v onen den: ‚Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu nepro-rokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?‘ A tehdy jim prohlásím: ‚Nikdy jsem vás neznal‘“ (totiž nepoznal srdcem). Začínám mít dojem, že tato slova – nikdy jsem vás neznal – říká Ježíš s lítostí, že je to mnohem víc bolest neopětované lásky než snad nějaká výčitka typu „To máš za to!“.

Ale ani my nechceme být pro druhého projektem nebo předmětem povinnosti:

chceme být předmětem touhy. Stejně tak Bůh čeká, až po něm budeme toužit celým srdcem. Zapište se na kurz a pak s pomocí těchto informací zkuste změnit svůj život. Nic z toho vás Bohu nepřiblíží, podobně jako lekce z anatomie vám nepomůže lépe milovat svoji manželku. Prorok Jeremiáš říká (29,13): „Budete mne hledat a naleznete mne, když se mne budete dotazovat celým srdcem.“ Křesťanství není náboženství nedělních škol, dobrého chování, společných večerí a posílání obnošeného šatstva do Afriky, jakkoliv jsou tyto věci dobré. Základem je vztah dvou bytostí, dvou srdcí. (*Inspirováno knihou Johna Eldredgeho Chraň svoje srdce.*)

Když skončila mše v tom venkovském kostelíku, přišel za mnou kamarád kněz a říká: „Tady jsi! Kde jsi byla? Já jsem Tě neviděl.“ Cože? Pomyslela jsem si: Někdo se o mne zajímal? Někdo mne hledal? Někomu nebylo jedno, kde jsem?

Tak nějak se Bůh ptal Adama a Evy: „Kde jsi?“ A určitě Stvořitel vesmíru neměl potřebu ptát se na GPS souřadnice v rajské zahradě. Spíš to byl dotaz na stav jejich srdce, podobně jako se profesor ptá duchem nepřítomného studenta. A Ježíš v evangeliu to říká stručně a jasně: „Tvoje srdce je tam, kde máš svůj poklad.“

Až se půjdeme klanět narozenému Dítěti, zkusme pozorně naslouchat. Třeba uslyšíme úlevně: „Tady jsi, kde jsi byl? Už dlouho jsem se s tebou nesetkal...“

–mš–

JEŽÍŠŮV DOTEK

Ráda bych se s vámi podělila o svoji zkušenost, kterou jsem prožila na manželské duchovní obnově „Jsme jedno a není nám to jedno“ s panem jáhnem Špilarem.

Na tato setkání jsem nechodila od počátku. Když jsem je začala navštěvovat, manžel zůstával doma, nebo byl v tu chvíli zaneprázdněn. Zpočátku mi to bylo líto, pak jsem si však uvědomila, že ho tam vlastně nosím ve svém srdci.

Často jsem přicházela zničená ze situací, které jsem zrovna prožívala, u konce svých sil a vyčerpaná. Při přednáškách mi došlo, že zmožení každodenním koloběhem a starostmi si s manželem za-

pomínáme projevovat vzájemnou lásku.

Stalo se to tváří tvář s Ježíšem. Pan jáhen se po své promluvě modlí k Ježíši v Nejsvětější Svátosti a osobně s ním přichází za každým v kostele, u každého se na chvíli zastaví. Když se zastavil u mne, stala se zvláštní věc. Cítila jsem v tu chvíli silné teplo, které od Nejsvětější Svátosti proudilo. Začínala jsem pociťovat nepojmenovatelnou lásku, pokoj a klid, který zavládl v mém srdci.

S tímto jsem potom odcházela domů. S láskou, kterou jsem mohla rozdávat na setkání.

-an-

OBRÁCENÍ LIDÉ

Ulice a náměstí větších měst se „adventně“ rozzářily mnoha světly a světylky, leckde je možné vyladit se na tu pravou vánoční atmosféru, ovšem má to jeden háček. A tím by se dalo nazvat slavení Vánoc naruby. V době ztišení a očekávání zní městem koledy, zvonky, šíří se jím lahodné vůně a Vánoce jsou na spadnutí. Po Štědrém večeru a svátcích jako když utne, Vánoce skončily, ulicí osíří, konec slavení. Obrácené slavení pro obrácené lidi. A pak je tu ještě další způsob, praktikovaný po tisíce let, adventní doba jako příležitost k obrácení, k očekávání světla, k očekávání záchran, k vnitřnímu usebrání a obrácení, k revizi, zda jdeme ještě správnou cestou a známe cíl, k vnitřnímu obratu všude tam, kde jsme nepozorovaně sešli z cesty, tam, kde vláčíme v batohu života ještě mnoho neuzdravených věcí.

Příležitostí k takovému obrácení byla sobotní soběšická duchovní obnova u sester klarisek vedená františkánským bratrem Didakem. Mše svatá byla kromě setkání s Pánem i výzvou ke ztišení, abychom slyšeli jeho hlas a ne hlas hříchu. Obnova je pro každého nejen spočinutím v běhu světa, ale i výzvou k práci na sobě samém, kterou za nás žádný přednášející neudělá, ani ta největší celebrita, má nás jen motivovat. I svatí byli narušení hříchem, ale nebyli duchovně leniví, nechali na sobě pracovat Pána, přetvářet se jeho Duchem. Naše důležitost před Bohem netkví v našem postavení, vždyť i Petr při zapření byl usvědčen obyčejnou služkou, naše postavení souvisí s přilnutím k Bohu (RAHAMIN). Výzva k milosrdenství je výzvou být i sám k sobě milosrdný, netočít se kolem zla, ale vidět

dobro, které do nás vložil Bůh, nevidět jen své nedokonalosti, ale i své schopnosti v souvislosti s Boží vůlí.

Je mnoho milostí, které se nám nabízí, eucharistie je lék nesmrtnosti, ale musíme přijít. Svátost smíření je uzdravení bolestí hříchů, smíření s Bohem i lidmi, ale musíme přijít. Modlitba je čas strávený s Bohem, svolení, aby v nás pracoval, vystavení se proměně. Musíme se jí ale vystavit. Jednou se chtěl bratr Didak vystavit proměně a zatoužil mít běháním vymodelovanou figuru jako evangelík Kája Řežábek. Po několikerém ranním běhu pochopil, že je účelnější věnovat čas po kuropění modlitbě, která formuje duši a stojí za ranní vstávání v každém čase. Dává Bohu čas, aby se ho dotýkal, aby ho otesával. Můžete se zeptat bratří, jak to probíhá, ale zeptejte se hezky.

Na závěr poslední přednášky a celé duchovní obnovy ponechal bratr Didak modlitbu inspirovanou modlitbou Eliase Velly. Je to modlitba, abychom se dokázali mít rádi, modlitba Betléma, ve které Bůh uzdravuje to, co jsme prožili jako děti a dodnes jde o neuzdravené jizvy. Musíme si je přiznat, Bůh chce uzdravit zraněné i ty, co se provinili. Svátá Terezie mluví o daru slz, a jestli přijdou ve chvíli našeho spočinutí v betlémské jeskyni, nebraňme se jim. Se zavřenýma očima se vydejme cestou k Betlému, staňme se malými dětmi, kterými jsme kdysi byli, a s prostou důvěrou vstupme do svého dětství. Ježíš nás drží za ruku a vede nás k betlémské jeskyni, jsou zde Marie a Josef a v jeslích uprostřed dítě. To dítě je každý z nás. Právě jsme vstoupili do chvíle svého narození. Maria nás bere do náruče, nasáváme od ní veškerou mateřskou lásku, ra-

dost, se kterou nás oslovuje jménem. Stojí vedle ní mladá žena. Maminka. Maria nás něžně předává do jejího náručí a maminka se nevýslovně raduje. Je šťastná. Pokud se v jejích rukou cítíme znepokojeně, je tam Ježíš, aby přinesl lásku všude tam, kde se nedostávala. Uzdravuje rány, činí nás celistvými. Na řadu přichází Josef, šťastný a trochu nemotorný s tak malým stvořením v rukou, hopsá s námi a dělá tátoviny v blažené radosti z naší existence. Přenáší na nás mužskou sílu, ochranu. V jeho blízkosti vyčkává mladý muž. Tatínek. Přebírá nás z Josefovy náruče, ukazuje nás všem okolo s otcovskou hrdostí, že má své milované dítě. Možná se cítíme velmi nepokojně, ale Ježíš se nás dotýká, usmíruje nás, pokládá ruku na naše rány, na otcovo sobectví, nás uzdravuje, jemu odpouští. Všechna zranění nechme Ježíšem proměnit v odpuštění, hledejme ho ve jménu Ježíše Krista. Jakmile nás naplní pokoj a smíření, odcházíme z betlémské jeskyně, děkujeme za rodiče a stáváme se dospělými. Děkujeme Ježíšovi, že nás vedl k odpuštění a uschoopil nás tak i ke zdravé sebelásce a sebezřetivosti. Že umožnil směřování k celistvosti v naší roztržité duši.

Bratr Didak přenechal další působení Ježíšovi v Eucharistii na oltáři a odebral se sloužit ve svátosti smíření. Do posledního místa naplněná kaple se pomalu vyprazdňovala. Ven vycházející obnovené a obrácené lidi docela zlehounce pohladilo pár slunečních paprsků. Možná si honem jeli do města koupit některou ze čtyřiceti nabídek duchovní potrawy, kterou bratr Didak přivezl na obnovu z farní knihovny. Možná šli navštívit své blízké v tom procesu smíření. Možná jen tak šli s Bohem...

-jc-

INFORMACE Z FARNOSTI BRNO-HUSOVICE

Upozornění

Od středy 16. listopadu po celé zimní období jsou středeční mše sv. v 17.00 v kapli na faře. Prosíme, chodte na mši sv. včas, dveře od fary se zamykají.

Čtvrtek 22. 12. 2016 – Zpovědní den farnosti před Vánoce

Před večerní mší sv., během ní i v průběhu moderované adorace, která následuje po mši sv., bude možnost přistoupit ke sv. zpovědi. Bude přítomno více kněží, a to po celou dobu zpovědního večera. Jen pro nás. Tak toho prosím využijme!

Pátek 30. 12. 2016 – Obnova manželských slibů

Při večerní mši sv. v 18.00 budou mít možnost manželé obnovit svůj manželský slib.

Sobota 31. 12. 2016

Ohňostroj pro děti

Po večerní mši sv., která je na Silvestra již v 17.00 hod., bude před kostelem malý ohňostroj pro děti, který již tradičně připravuje Orel Husovice.

Sobota 7. 1. 2017

Tříkrálová sbírka ve farnosti

Pokud byste se chtěli zapojit do vybírání a pomoci tak potřebným, nechte prosím na sebe kontakt v zákristii.

Sobota 11. 2. 2017

Farní ples na Orlovně

Letošní téma i zahájení předprodeje vstupenek bude včas oznámeno v ohláškách.

Úterý 28. 2. 2016 – Masopust na faře

Již tradiční ochutnávka vepřových kolen. Vstupné je vepřové koleno, tepelně zpracované v množství pro sebe i pro případné degustátory :)

INFORMACE Z FARNOSTI BRNO-LESNÁ

Pondělí 19. prosince 2016

V 16.00 návštěva dětí farnosti v Domově seniorů Kociánka, kde zdejší dědečkům a babičkám zazpívají vánoční koledy a písně a předají jim drobné dárečky.

Úterý 20. prosince 2016

V 18.00 koncert skupiny Ritornello zabývající se především hudbou 16. a 17. století.

Sobota 26. 12. 2016

V 15.00 Jesličková slavnost v Duchovním centru – Nezvalova 13, Brno-Lesná. Uvidíte vánoční scénku našich dětí, vánoční tanec, společně si zazpíváme koledy a na konec bude adorace u jesliček.

POŘAD BOHOSLUŽEB V NAŠICH FARNOSTECH O VÁNOCÍCH 2016

Husovice

24. 12. Štědrý den	16 ⁰⁰ , 24 ⁰⁰ (<i>odpolední mše sv. je určena pro rodiny s dětmi</i>)
25. 12. Narození Páně	8 ⁰⁰ , 10 ⁰⁰ , 18 ⁰⁰ (<i>při mši sv. v 10 hod. koledy dětské školy</i>)
26. 12. sv. Štěpán	8 ⁰⁰ , 10 ⁰⁰ , 18 ⁰⁰
27. 12. sv. Jan	18 ⁰⁰ – <i>svěcení vína</i>
30. 12. svátek sv. Rodiny	7 ⁰⁰ , 18 ⁰⁰ – <i>obnova manželských slibů</i>
31. 12. sv. Silvestr	7 ⁰⁰ , 17 ⁰⁰ – <i>na poděkování za uplynulý rok</i>
1. 1. Matka Boží, Panna Maria	8 ⁰⁰ , 10 ⁰⁰ , 18 ⁰⁰

Mimo svátky je pořad bohoslužeb následující:

Každé pondělí, úterý v 18⁰⁰;

Každou středu v 7⁰⁰, 17⁰⁰ – *pro rodiny s dětmi (v zimním období v kapli na faře)*

Každý čtvrtek, pátek v 7⁰⁰, 18⁰⁰ – *po mši sv. ve čtvrtek následuje adorace s požehláním*

Každou sobotu v 8⁰⁰, 18⁰⁰ (*s nedělní platností*)

Každou neděli v 8⁰⁰, 10⁰⁰, 18⁰⁰

Soběšice

24. 12. Štědrý den	22 ⁰⁰
25. 12. Boží hod	8 ⁰⁰
26. 12. sv. Štěpán	8 ⁰⁰
27. 12. sv. Jan	7 ⁰⁰
30. 12. svátek sv. Rodiny	7 ⁰⁰
31. 12. sv. Silvestr	7 ⁰⁰ – <i>na poděkování za uplynulý rok</i>
1. 1. Matka Boží, Panna Maria	8 ⁰⁰

Pozn.: Ve vánočním oktávu jsou denně v 17 hod. zpívané nešpory

Lesná

24. 12. Štědrý den	15 ³⁰ , 22 ⁰⁰ (<i>odpolední mše sv. je pro rodiny s dětmi</i>)
25. 12. Boží hod	7 ³⁰ , 9 ⁰⁰ , 10 ³⁰
26. 12. sv. Štěpán	9 ⁰⁰ , 10 ³⁰
31. 12. sv. Silvestr	16 ⁰⁰ – <i>na poděkování za uplynulý rok</i>
1. 1. Matka Boží, Panna Maria	7 ³⁰ , 9 ⁰⁰ , 10 ³⁰

Mimo svátky je pořad bohoslužeb následující:

Každé pondělí, středa a pátek v 18⁰⁰, každé úterý, čtvrtek a sobota v 7⁰⁰, každou neděli v 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰.

NEMOC

Ráda bych se s vámi podělila o svoje myšlenky prostřednictvím našeho farního zpravodaje.

Jak začít..., snad tím, že jsem obyčejná, víc než padesátiletá ženská, babička dnes už roční vnučky, která měla vždycky ráda svoji práci, tedy nejen... Bohu jsem děkovala za život, jaký jsem žila, a těšila se na roky, které jsou přede mnou.

V rámci preventivních zdravotních prohlídek jsem v létě absolvovala magnetickou rezonanci. A ta odhalila nečekaný nález v mém mozku, který se musel poměrně rychle řešit operací. Byl to šok, směsice bezmoci, strachu, ale bylo v tom také smíření, odevzdání. Najednou měla slova „buď vůle Tvá“ jiný a hlubší význam, než jaký jsem jim kdy přikládala.

Pak už to šlo všechno rychle, operace se snad, díky Bohu, zdařila, a já se nyní aktuálně nacházím v domácí rekonvalescenci.

Vaším prostřednictvím bych chtěla poděkovat všem, kteří mě po celou dobu

doprovázeli a podporovali, sdíleli se mnou můj strach i naději a byli mi nablízku, ať skutečně nebo virtuálně.

Chci poděkovat bratru Didakovi za doprovázení, modlitby a udílení svátostí. Bratrům Filipovi, Danielovi a Justinovi děkuji za jejich modlitby, přímluvy a starostlivost.

Chtěla bych poděkovat všem, kteří se za mě modlili, ať už jsou z Husovic, z Lesné anebo z druhého konce republiky. Chtěla bych poděkovat všem, kteří mě navštívili v nemocnici i doma, i těm, kteří mi vzkazovali svoji podporu a účast zprostředkovaně. Chtěla bych poděkovat Bohu za lékařský i sesterský tým, který se o mě obětavě staral po stránce odborné i lidské při pobytu v nemocnici. Děkuji za to, že jsem se mohla v nemocnici účastnit bohoslužeb, které mi byly obrovskou posilou.

Chci poděkovat Bohu za to, že byl a je stále se mnou, díky němu jsem se cítila a cítím v bezpečí, ať přichází cokoliv.

Marie Tóthová

STÁLE SE NĚCO DĚJE

„To se nic neudálo od posledního Srdíčka?“ položil bratr Filip otázku na webových stránkách farnosti. „To u nás se stále něco děje,“ pomyslela jsem si hned, „ale nic, o čem by se dalo psát.“ Ráno vstávat, děti do školky, rodiče do práce, večer děti ze školky a rodiče z práce, do toho studium a různé povinnosti, však to každý v menší obměně zná. Při troše zamýšlení si ale člověk uvědomí, že se vlastně stále děje něco mimořádného.

Patříme k těm, co ke svatému přijímání chodíme s prstem na rtech, protože nežijeme ve svátosti manželství římskokatolické církve. Tuto situaci jsme začali řešit před třemi lety, i když letos oslavíme desetileté výročí našeho manželství. Proč to trvalo tak dlouho? Jednak to bylo zkušeností z roku 2003, kdy jsme se na církevní soud v Brně obrátili poprvé, a která pro nás nebyla příliš pastýřsky laskavá. A hlavně – možná

to někteří znáte – obava, stud, podmínka zapojit do svého úsilí další svědky, oživovat staré bolesti a být v kontaktu s často nespolupracující druhou stranou. V každém případě jsme se v roce 2013 při zahájení žaloby na předcházející manželství jednoho z nás setkali u představitelů diecézního soudu s přijetím a nikoliv odmítnutím. A pak běžel čas, kdy jsme byli požádáni o výpověď, psychologické vyšetření, získání svědků, kteří byli předvoláni k výslechu – ti naši byli i ze zahraničí, takže k tomu přibyla faktura za překlady výslechu v cizině. Celou tu dobu jsme doufali v pro nás pozitivní výsledek, současně jsme ale respektovali, že církevní právo zkoumá jiné náležitosti manželského svazku než naše občanská společnost a rozhodnutí soudu tedy nemusí odpovídat našim představám a touhám. Nemodlili jsme se za výsledek

na úkor pravdy, nebyli jsme přesvědčeni o své pravdě, naopak se dostavovaly pochybnosti a spíše jsme očekávali, že vyslyšení nebudeme. Bratře Filipe, stále se něco děje! Na jaře se něco významného stalo právě pro naši rodinu – došla nám doložka o rozsudku zneplatnění předcházejícího manželství. Tímto děkujeme Pánu Bohu, že nás vyslyšel a umožnil nám cestu k přijetí svátosti manželství. Nejsme teď o nic lepší ani horší a tímto svědectvím nemůžeme hodnotit jiná rozhodnutí soudu. Ale všem, kteří váhají a bojí se udělat podobný krok, chceme dodat odvahu jít do toho. Bude to bolet, bude to od Vás vyžadovat úsilí a seberefexi, bude Vás to stát nějaké finance a na konci možná rozhodnutí soudu nebude odpovídat Vaším představám. Ať už je výsledek jakýkoliv, Bůh je v tom všem s námi, za což mu patří dík a sláva.

-rk-

DAR LÁSKY

Koncem listopadu proběhla u nás ve farnosti již tradiční akce, známá pod názvem „Dar lásky“. Tentokrát měla jinou náplň, než jsme byli zvyklí v minulých letech. Neměly se nabízet věci odložené, ale produkty z našich zahrádek či vinohradů.

Trochu jsme možná byli napnuti, co tyto farmářské dny na faře, neboli Jarmark, přinesou, zda a kolik produktů se sejde a zda farníci budou ochotni „přinést marmeládu a zase si ji vzít domů za 500 Kč“. Přece jen, Brno není vesnice, kde má každý zahrádku a pěstitelé jsou zvyklí svoje výpěstky v průběhu roku zpracovávat. Možná někteří z mladších farníků ani neznají pojmy zavařování, pařák, teploměr a sterilované okurky viděli jen pod značkou Znojmia, kouspené v akci v Kauflandu.

Tyto pochyby byly rozptýleny v průběhu pátečního a sobotního odpoledne. Na faře se sešlo dostatek lahůdek, lákavých ke konzumaci: zavařeniny, sterilovaná zelenina, sladké pečivo, chlebíčky, doma čerstvě vyškvařené sádlo, čerstvá červená řepa s křenem, voňavá levandule, šalvěj anebo skvělé farní skleničky na víno a skládací síťovky na nákup. Věřím, že se podařilo získat potřebné finance. Důležité je také to, že se farníci mohli zase lépe poznat a stmelit se při společné akci.

Díky patří vám, kteří jste něco přinesli, něco si koupili. A v neposlední řadě organizátorům, kteří akci věnovali spoustu vlastního času a přispěli k úspěšnosti akce.

P.B.

Z POUTĚ DO SVATÉ ZEMĚ

„V těch místech, kde byl Ježíš ukřižován, byla zabrada a v ní nový hrob, v němž dosud nikdo nebyl pochován. Tam položili Ježíše, protože byl den přípravy a hrob byl blízko.“
Jan 19,41–42

My poutníci čekáme trpělivě v točící se frontě, abychom mohli vstoupit do Božího hrobu. A když už jsme uvnitř, musíme zase rychle ven. Tak to tady chodí. Stačil jsem jen položit ruku na místo, kde leželo Ježíšovo tělo. Když jsem vyšel z Ježíšova hrobu, říkal jsem si sám pro sebe, je stejně prázdný. V hrobě jsem svého Boha nenašel, tak snad někde jinde? Venku?

Po celém Jeruzalémě jsem hledal svého Pána velmi poctivě až do chvíle, kdy jsem si řekl: Ježíši, ty musíš najít mě, já dělám co umím, teď je to na tobě!

Hrob byl prázdný, ale Pán mě našel v kostelích, kde byly svatostánky. Měl jsem velikou radost, že Pán přebývá ve všech kostelích, ve svatostáncích, a vždy to bylo pro mě místo, které mě přitáhlo.

Hrob byl prázdný, ale Pán mě našel u Galilejského jezera a v poušti, a na hoře Proměnění. Všechna ta krása přírody, do které se Pán vetkal a skryl, všude tam, kam jeho noha vstoupila – jeho přítomnost byla viditelná v kráse stvoření.

Hrob byl prázdný, ale Pán na mě pohlížel z tváří a očí mých bratří a sester poutníků, i tam byl skryt, ale usmíval se.

Děkuji, že jsme se potkali a mohli se na sebe usmívat.

bratr Didak, OFM



V neděli 27. 11. při mši sv. v 10 hodin požehnal otec Filip adventní věnce, které v sobotu upletli na faře šikovní farníci. V neděli odpoledne se také slavnostně rozsvítil nově nazdobený vánoční strom před kostelem.

POZVÁNÍ NA VÁNOČNÍ KONCERT DO ZÁBRDOVIC

Zábrdovická farnost a její chrámový sbor zve své i další posluchače na letošní vánoční koncert, který se bude konat v **neděli 25. 12. 2016 v 19.00 hod.** v chrámu P. Marie v Zábrdovicích. Jako obvykle bude uvedena Rybova populární vánoční mše Hej mistře a na závěr si zazpíváme všichni společně.

VÁNOČNÍ

„Strejdo Františku, pospěš si, já se snad nedočkám! Amálka mi slíbila perníčky, jaké umí jen její teta,“ popoháněl malý Jenda svého strýce a zároveň katechetu Františka Venhudu. Byl Štědrý večer roku 1910 a Jenda se těšil na půlnoční mši v novém kostele stejně jako na perníčky. Ke kostelu se ze všech stran radostně blížili další lidé i děti jak včely k úlu. Sladkost setkání s Ježíšem po všech peripetích při stavbě kostela jim vynahrazovala prožité těžkosti. Zvon s nápisem „Nejsvětější Srdce Ježíšovo smiluj se nad námi“ je zval na mši svým mohutným hlasem, společná oslava svátku zrození Dítěte v Betlémě jakoby se protнула s tím dávným okamžikem. Ještě nedávno nemohli nabídnout Bohu místo k přebývání v jejich blízkosti a najednou se díky úsilí mnohých mohl Ježíš ocitnout uprostřed svého husovického lidu.

Malý Jenda nadšeně zpíval se sborem všechny koledy a s Amálkou běžel k jesličkám. Společně do nich položili Ježíškovi jeden perníček, aby také ochutnal. Možná ho pak dal nějakému jinému klukovi nebo holce, kteří perníčky doma neměli. Amálka po cestě z kostela zaujatě

pozorovala hvězdy, představovala si, jak v Betlémě mezi nimi létal anděl a pastýři běželi za ním, aby jim neuletěl, a Jenda ji přesvědčoval, že tak to nebylo. „Pastýři si sami museli hledat cestu, anděl jim jen řekl, kam mají jít.“ Strejda František se pohotově přidal: „Andělé nám často jen řeknou, co se stalo nebo co se má stát. Anděl, který zvěstoval Panně Marii, s ní také nezůstal a ona si dál musela poradit a hledat Boží vůli sama.“

„To je škoda, že na nás andělé dnes nemluví, zeptala bych se, jaké děti půjdou na Štědrý den do našeho kostela třeba za sto let. Jestli se taky budou tak těšit jako my, rozdělí se s Ježíškem o něco, co mají rády, jestli si doma u stromečku budou zpívat koledy a radovat se s celou rodinou. Budou nám vůbec v něčem podobné?“ Jenda se zasmál: „No doufám, že aspoň trošku budou. A že je napadne přemýšlet malinko o tom, jací jsme byli my, a třeba objeví něco dost důležitého. Nějaké tajemství nebo něco moc zajímavého o nás.“ Amálka se zasnila: „Co třeba? Že mám v oblíbené růžovou mašli a v létě se chodíme koupat do Svitavy?“ Jenda se zašklebil: „Fakt

úžasně objevy! Představuju si, že děti zaloví ve starých fotografiích a zápisech svých prapředků, tedy nás, a budou se o nás chtít dozvědět něco víc, protože jsme jim postavili kostel. Tedy hlavně strejda se o to zasloužil, že strejdo?“

František Venhuda cvrnknul Jendovi do čepice: „Ty jsi dnes úplný rozumbrada!

Pojďte děti chvíli k nám do tepla, máme čerstvou vánočku, tak ať nám ji pomůžete sníst.“ Děti i jejich rodiče se nedali dvakrát pobízet a tak v chladné noci zůstaly venku jen hvězdy nad husovickým kostelem. Ještě jim vonný dým kadidla ze slavnostní mše stoupal až k hvězdnému nosu.

-jac-

Duchovní večer (nejen) pro manžele

JSME JEDNO A NENÍ NÁM TO JEDNO!

Duchovní večer je určen všem manželům bez ohledu na délku jejich manželství nebo těm, kteří se na manželství připravují nebo o něm uvažují.

Cílem setkání je podpora manželů v jejich každodenním soužití.

Termín: pondělí 19. prosince 2016 od 18.00 do 20.00

Program: mše sv., přednáška, adorace

Místo: kostel Nejsvětějšího Srdce Páně, Brno-Husovice

Večerem provází: MGR. JAN ŠPILAR, JÁHEN

Hlídnání dětí budou zajišťovat zkušené au pair v budově fary v Husovicích.

Na tento večer budou navazovat další setkání v příštím roce.

SRDÍČKO

zpravodaj brněnských římskokatolických farností Husovice, Soběšice a Lesná

Vydavatel a místo vydávání: **Římskokatolická farnost u kostela Nejsvětějšího Srdce Páně, Brno-Husovice, Vranovská 766/103, 614 00 Brno, IČ: 64327370**

Kontakt: **e-mail:** [srdicko.husovice@seznam.cz](mailto: srdicko.husovice@seznam.cz)

<http://www.farnost-husovice.cz>

Četnost vydávání: **dvouměsíčník**

Ročník, číslo a den vydání: **XX, 6/2016, 18. 12. 2016**

Šéfredaktor: **P. J. Filip Rathouský, OFM** Redakční rada: **Daniel Kummer, J. Kapistrán Gajdoš, OFM**

Vychází výlučně pro vnitřní potřebu vydavatele. Neprodejné. Neprošlo jazykovou úpravou.

Uzávěrka tohoto čísla byla dne 2. 12. 2016, uzávěrka příštího čísla je 17. 2. 2017.